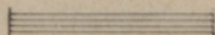

A magyar vér, magyar vagyon,
Hányszor temettek már el azzal,
Hogy soha föl nem támadunk...
— Mégis csak megvagyunk!

... Bűn nekünk gyáván csüggedoznünk,
Véreim, szétszórt magyarok!
Ezer évünk szent tüköréből
Miránk más tanulság ragyog.
Bizzál én népem csüggedetlen!
Bár ránkszakadt megint az éj:
Látod!?... Virrad már!!... Ne félj!!!

Szabolcska Mihály.

Elindultak az angyalok...

Karácsony előtt a kis Jézus magához hívatta Szent Pétert és így szólt hozzá:

— Add ki a parancsot az angyaloknak, hogy készüljenek, mert közeleg születésem napja, a karácsony.

Szent Péter jóságos szeme felcsillant a gyönyörű ünnep említésére, azután mélyen meghajolt és az angyalok felé sietett.

Mikor átadta a parancsot és megjelölte minden angyal munkáját, leült, hogy elolvassa a gyermekek leveleit, amelyet a Jézuskához irtak.

Az angyalok ezalatt hozzáfogtak munkájukhoz. Két kis angyal szánkóval indult ki a nagy aranykapun. Az erdőbe igyekeztek, ahol aztán kiválasztották a legszebb fákat és kivágták.

Am odahaza, a Mennysországban is fűrgén dolgoztak az angyalok. Varrták a sok babaruhát, képeskönyvet festettek, cukorkát és csokoládét csomagoltak, csákót, puskát, hintalovat faragtak. Hosszu hajukat rövidre vágták, hogy azt majd a karácsonyfákra hintsék. Mikor aztán a karácsonyfák is megérkeztek, feldiszitették őket szépen, befogták a szánokat és jelentették a Jézuskának, hogy készen vannak, indulhatnak.

Azután megindultak lefelé a nagy Tejuton a földre...

Simory Margit.